

Küresel bir imparatorluk kurmak. Diğer milletleri, en büyük şirketlerimizi, hükümetimizi ve bankalarımızı yöneten şirketokrasiye boyun eğmeye zorlayan koşulları yaratmak için, uluslararası finans kurumlarını kullanan seçkin bir grubuz, biz. Mafyadaki karşıtlarımız gibi, biz ET'ler de "iyilik" yaparız. Bunlar genellikle altyapı yatırımları için verilen borçlardır. Bu tip borçların bir şartı da tüm bu projelerin kendi ülkemizin mühendislik ve inşaat firmaları tarafından gerçekleştirilmesidir. İşin aslı, paranın çoğu ABD'ni terk etmez bile; sadece Washington'daki banka ofislerinden New York, Houston ve San Francisco'daki mühendislik ofislerine aktarılır.

Paranın bu şekilde, şirketokrasi üyesi olan işletmelere neredeyse anında geri gelmesine rağmen, borçlu ülke hem ana parayı hem de faizini sonuna kadar ödemek zorundadır. Eğer bir ET gerçekten başarılı ise, verilen borç miktarı o kadar fazla olur ki, borçlu ülke birkaç yıl sonra ödemelerini yapamaz hale gelir. İşte o zaman biz, aynen mafya gibi diyetimizi isteriz. Bu da genellikle şunlardan birini veya birkaçını içerir: Birleşmiş Milletlerde vereceği oyun kontrolü, topraklarında askeri üsler kurulması, petrol ya da Panama Kanalı gibi değerli kaynaklara erişim. (16,17)

ABD istihbarat örgütleri -NSA dahil- muhtemel ET'leri belirleyecekler, uluslar arası şirketler de bunları işe alacaktı. Bu ET'ler hiçbir zaman hükümetten para almayacaklar, onun yerine maaşlarını özel sektör ödeyecekti. Sonuç olarak, kirli işleri eğer ortaya çıkarsa, hükümet politikası yerine kurumsal ihtirasa bağlanacaktı. Üstelik onları tutan şirketler, paraları her ne kadar hükümet mercileri ve onların çok uluslu bankacılık karşıtları tarafından ödeniyor olsa da (vatandaşın vergileriyle) marka, uluslar arası ticaret ve bilginin serbest dolaşımı yasaları dahil bir sürü yasal girişim sayesinde, meclis gözetiminden ve kamu incelemesinden de ayrı tutulmuş olacaktı. (49)

Çoğu durumda bir ekonominin büyümesine yardımcı olmak, piramidin tepesinde oturan az sayıda insanın daha da zengin olmalarına neden olurken, diptekiler için ise, onları daha da aşağıya itmenin ötesinde bir şey yapmamak tadır. Gerçekten de, kapitalizmi teşvik etmek, genelde Ortaçağ'daki feodal toplumları andıran bir sisteme neden olmaktadır. (58)

Şiddet, depresyon, uyuşturucu kullanımı, boşanma ve suç hakkındaki kendi istatistiklerimiz, tarihteki en zengin toplumlardan biri olmakla birlikte, belki de en mutsuzlarından biri olduğumuzu gösterirken, başkalarının bize benzemelerini niye isteyelim ki? (82)

Dış yardım olarak verilen borçlar bugünün çocuklarının ve onların torunlarının birer rehine olmalarını garantiliyor. (83)

O insanların çoğunun doğru olanı yaptıklarına inandıklarını anlamaya başladım. Charli gibi, onlar da komünizmin ve terörizmin, kendilerinin ve seleflerinin vermiş oldukları karara doğal tepkiler yerine şer güçler olduklarına, dünyayı kapitalizme döndürmek konusunda ülkelerine, çocuklarına ve Tanrı'ya karşı bir görevleri olduğuna inanıyorlardı. Güçlü olanın hayatta kalması gerektiği prensibini de benimsemişlerdi; eğer mukavvadan yapılmış salaş bir kulübe yerine ayrıcalıklı bir sınıfa doğmak şansına sahip olmuşlarsa, o zaman bu mirası çocuklarına devretmeyi de bir yükümlülük olarak görüyorlardı. (92)

Suudi Arabistan için fiyat artışlarının neden olduğu ek petrol geliri hem iyi hem de kötü idi. Hazineyi milyarlarca dolarla doldurdu, ama aynı zamanda Vahhabilerin katı dini inançlarının bir kısmının da zayıflamasına neden oldu. Zengin Suudiler dünyayı dolaştılar. Avrupa ve Birleşik Devletlerdeki okullara ve üniversitelere gittiler. Gösterişli arabalar alıp evlerini batı tarzında döşediler. Sonuçta tutucu inançlar yerini yeni bir tip materyalizme bıraktı ki gelecek petrol krizi korkularına bir çözüm getiren de bu materyalizm oldu.

İlk bakışta o kadar olumsuz görünen 1973 petrol krizinin, sonuçta mühendislik ve inşaat firmalarına birçok beklenmeyen armağan bağışlayacağı ve küresel imparatorluğa giden yolu kolaylaştıracağı kesin gibi görünüyordu.

Washington, Suudi Arabistan'ın petrol arzını ve fiyatlarını dalgalandırabilse de, her zaman Birleşik Devletler ve

BİR EKONOMİK TETİKÇİNİN İTİRAFLARI - 1

Contributed by ulku2

Saturday, 14 August 2010 14:25 -

onun müttefiklerinin kabul edebilecekleri bir düzeyde tutacağını garanti etmesini istiyordu. Eğer İran, Irak, Endonezya ve Venezüella gibi diğer ülkeler bir ambargo tehdidinde bulunurlarsa, geniş petrol rezervlerine sahip olan Suudi Arabistan araya girip boşluğu dolduracaktı. Bunu bilmeleri bile uzun vadede, diğer ülkeleri bir ambargo düşüncesinden uzakta tutmaya yetecekti. Bu garanti karşılığında Washington da, Suud Hanedanına çok cazip bir teklifle gelecekti. ABD, tam ve tartışmasız bir biçimde politik ve gerekirse askeri desteği sağlama garantisi verecek, hanedanın ülkenin sahibi olarak varlığını sürdürmesini sağlayacaktı.

Suudi Arabistan, petro dolarlarını ABD devlet tahvili almak için kullanacak, karşılığında ise bu tahvillerden elde edilecek faiz geliri ABD Hazine Bakanlığınca Suudi Arabistan'ın bir ortaçağ toplumu olmaktan çıkıp, modern ve sanayileşmiş dünyaya adım atmasını sağlamaya yönelik olarak kullanılacaktı. Başka bir deyişle Krallığın petrol gelirinin milyarlarca dolara varan birleşik faizi, benim, Suudi Arabistan'ı modern bir endüstriyel güce çevirmek için kurmuş olduğum hayalleri gerçekleştirmeleri için ABD firmalarına ödenecekti. Kendi Hazine Bakanlığımız bizi, Suudi parası ile tüm Arap Yarımadasında alt yapı projeleri ve komple şehirler yapmak üzere işe alacaktı. (229-138)

Mollalar, ABD elçiliğindeki rehinelere karşılık, Şahın geri verilmesini talep ettiler. Washington'da Kanal Anlaşmasına karşı çıkanlar Torrijos'u (Panama Devlet Başkanı) yolsuzluk, Şah ile işbirliği ve Amerikan vatandaşlarının hayatını tehlikeye atmakla suçlayıp, Şahın Ayetullah Humeyni'ye teslimi edilmesini istediler. Ne gariptir ki bu kişilerin çoğu, daha birkaç hafta öncesine kadar Şahın en sadık destekçileri arasında yer alıyorlardı. Sonunda Mısır'a dönmek zorunda kalan bir zamanların Kralların Kralı, orada kanserden öldü. (175)

Reagan ve Bush yönetimleri, Irak'ı başka bir Suudi Arabistan haline getirmeye kararlıydılar. Saddam Hüseyin'in Suud Hanedanının yolunda gitmek için birçok geçerli nedeni vardı. Bunun için Suudilerin para aklama olayından elde ettikleri kazançları görmeleri yeterliydi.

Irak bizim için, ilk bakışta görüldüğünden çok daha fazla önemliydi. Yaygın kanının aksine, Irak sadece petrol demek değildi. Aynı zamanda su ve jeopolitik de demekti. Irak hem Dicle hem Fırat nehirlerinin geçtiği iki ülkeden biri olduğu için gittikçe kritik hale gelen su rezervlerinin en önemli kaynaklarını kontrol etmektedir.

Petrol ve suya ilave olarak Irak son derece stratejik bir mevkide bulunmaktadır. Mezopotamya'yı kontrol edenin Ortadoğu'yu kontrol etmenin anahtarını da elinde tuttuğu, herkes tarafından bilinen bir gerçektir.

Ama hepsinden önemlisi, Irak Amerikan teknolojisi ve mühendislik becerileri açısından devasa bir Pazar idi. Dünyanın en büyük petrol sahalarından birinin üzerinde olduğu gerçeği, çok büyük altyapı ve endüstrileşme programlarını finanse edecek durumda olduğunu garanti ediyordu. Tüm büyük oyuncular -mühendislik ve inşaat firmaları, bilgisayar sistem sağlayıcıları, uçak, füze ve tank yapımcıları, ilaç ve kimyasal madde şirketleri- Irak'a odaklanmışlardı.

1980'lerin sonlarına doğru Saddam Hüseyin'in ET senaryosunu yutmadığı ortaya çıktı. Bu 1. Bush Yönetimi için büyük bir sıkıntı ve utanç kaynağı idi. Panama gibi Irak da G. Bush'un kişiliğe imajına katkıda bulunmuştu. Bush çıkış yolu ararken, Saddam, onun ekmeğine yağ sürerek 1990 Ağustosunda Kuveyt'i işgal etti. Bush kendisinin de Panama'yı yasadışı ve tek taraflı işgal edişinin üzerinden bir seneden az bir süre geçmiş olmasına rağmen, Saddam'ı uluslar arası hukuku ihlal etmekle suçlayarak karşılık verdi. (255-257)

ABD bazı tahminlere göre Suudi Arabistan'dan daha fazla petrole sahip Irak'ı ele geçirirse, 1970'lerde Suud ailesiyle yapmış olduğumuz Suudi Arabistan kara para aklama olayı ile başlayan anlaşmaya sadık kalmayı sürdürmenin pek bir gereği kalmayacak gibi görünüyordu. (294)

Otuz yıl içerisinde resmi yoksulluk oranı % 50'den % 70'e, işsizlik oranı ise % 15'ten % 70'e çıkarken, kamu borcu da 240 milyon dolardan 16 milyar dolara yükseldi ve milli kaynaklardan en yoksul vatandaşlara ayrılan pay % 20'den % 6'ya düştü. Ekvator bugün -milli bütçesinin yarısını- yoksulluk sınırının altında olan milyonlarca vatandaşa yardım etmek için kullanmak yerine sadece borçlarını ödemeye ayırmak zorundadır. Çağdaşlarımın ben ve bizim modern kurumsal eşdeğerlerimiz onu neredeyse iflasın eşiğine getirmeyi başarmıştık. (283)

Ekvator gibi ülkelere hiçbir zaman geri ödemeyeceklerini bildiğimiz borçlar verimiz; hatta, borçlarını ödemelerini

BİR EKONOMİK TETİKÇİNİN İTİRAFLARI - 1

Contributed by ulku2

Saturday, 14 August 2010 14:25 -

istemeyiz de. Birleşik Devletlerin bastığı paranın arkasında altın desteği yoktur. Aslında, dünyanın genelde ekonomimize ve bizi desteklemesi için yarattığımız imparatorluğun gücünü ve kaynaklarını kullanabilme becerimize olan güveni dışında, hiçbir şey tarafından desteklenmemektedir. (295)

Dünya standart para birimi olarak doları kabul etmeye devam ettiği sürece, bu aşırı borç şirketokrasi için ciddi bir engel oluşturmaz. Ancak, başka bir para birimi gelip de doların yerini almaya kalkacak olursa ve Birleşik Devletlerin alacaklılarından bazıları (örneğin Japonya ve Çin) alacaklarını istemeye karar verirlerse, bu durum radikal olarak değişir. Birleşik Devletler birdenbire kendini son derece tehlikeli ve nazik bir durumda bulabilir.

1 Ocak 2002 de uluslar arası finans sahnesine giren avronun prestiji ve gücü her geçen ay artmaktadır. Bir veya iki büyük alacaklı, borçlarını avro cinsinden ödememizi talep ederlerse, bunun etkisi çok büyük olur. (296)

John PERKINS (April Yayıncılık 2007)

Kay: www.ekonomi2023.org